

Link gražios kalbos

ŠEŠI PATARIMAI

- 1.** Svarbiausia surasti ramią, neblaškančią aplinką. Vaikui bus lengviau susikaupti, o mamai ar tėčiui bus lengviau atkreipti jo dėmesį. Jei turite veidrodį, galite atsisėsti priešais jį, o jei neturite, galite pasinaudoti staliniu veidrodėliu. Kvieskite vaiką pažaisti kartu su jumis priešais stebuklingą veidrodėlį. Darykite įvairias mimikas. Kuo keisčiau, tuo įdomiau.
- 2.** Pradėkite nuo naujos, bet lengvai įveikiančios užduoties: bokšto dėjimas, o jei mokosi kirpti, galite pasiūlyti iškirpti paveikslėlį iš laikraščio. Būtinai po kiekvienos užduotėlės pagirkite, pasidžiaukite. Geras suaugusiojo žodis skatina vaiką įveikti sunkumus. Ir jokios kritikos! Atminkite: užduotis atlikite ne tik nuo lengvesnės, tačiau svarbus ir užduoties atlikimo laikas. Pradėkite nuo 10 minučių, vėliau ilginkite po 5 min iki kol pasieksite iki 25 minučių arba pagal tai kiek vaikas jaučiasi laimingas ir susidomėjęs užduotimi.

Jei pastebite, kad vaikas tampa irzlus, piktas, nenori atlikti užduoties, tuomet atkreipkite dėmesį, kiek laiko skyrėte užduočiai ir į užduoties sunkumą. Palengvinkite ir sutrumpinkite laiką.

3. Kalbos tempas turi būti lėtas ir aiškus. Balso tembras malonus. Tai, ką jūs pasakysite ir pateiksite neįprastai, kitaip nei vaikas pratęs girdėti, jis labiau atkreips dėmesį ir įsimins. Pateikite žodinę informaciją vis kitokia forma. Pavyzdžiui: O, žiūrėk, čia mašina. Kas čia tokia? Ar tu jos nori? O gal mes ją turime namuose? Eikime kartu paieškoti? Ką mes radome? Stengiamės kalbėti atvirais klausiamaisiais sakiniais.

4. Kalbėkite tik gramatiškai taisyklingais žodžiais ir sakiniais. Nenaudokite mažybinių, sutrumpintų ar kūdikiškų žodžių. Kaip pavyzdžiui: Netaisyklingas sakinytis – Ar nori niam niam? Taisome j; Ar nori valgyti? Vaikas turi nuolat girdėti raiškį ir vaizdžią, taisyklingą suaugusiųjų kalbą.

5. 2-3 metų vaikui svarbu teigiama motyvacija. Pasidžiaukite, kad vaikas kartoja žodžius. Jei ir neteisingai pasako, girkite, pasidžiaukite tam, kad vėliau vėl būtų noro vėl juos kartoti. Jei einate gatve, esate parduotuvėje ar parke, klauskite vaiko, ką jis mato. Pavyzdžiui: kas čia stovi prie medžio? Kas čia žaidžia su kamuoliu? Ką šiandien mes kartu pirksime? Jei vaikas atsako, o jus nesuprantate, tuomet perklauskite: Ar tu matai dėdę ar tetą? Mergaitė ar berniukas žaidžia su kamuoliu? Nusiperkam bananų ar obuolių? Atsiminkite, jei vaikas neskuba atsakyti, palaukite, jo neskubinkite, neduokite pastabų, nereikalaukite, kad kuo greičiau jums atsakytų.

6. Svarbiausia kasdieninėje veikloje kalbėkite su vaiku, o ne sau. Kalbėdami su vaiku venkite retorinių klausimų – jie gali vaiką supainioti. Jei kažką nusprendėte – pateikite tai teiginio forma. Nevartokite perkeltinių žodžių formų ar sarkazmo. Vaikai per maži suprasti.

